

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. I. Adventus in Mundum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine; ut omnes crederent per illum. Non erat ille Lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine.

1. **Q**Uæ Lux ut ne diutius lateret sub umbris; ideò, præfinito tempore, palàm MISSUS FUIT HOMO A DEO, CUI NOMEN ERAT JOANNES, id est, Gratia: ut ipso nomine testaretur advenisse tempus non jam Naturæ tantùm, neque Legis quæ per Moysen data est, sed Gratia Dei.

2. HIC VENIT IN eum finem, ut TESTIMONIUM ferret DE adventu Lucis manifesto, quæ suo LU-

AFFECTUS PIUS.

Inter recitandum subde te Creatori: eidem qui & ex nihilo peccati eruit

MINE ab se diffuso dispultura esset tenebras mundi humani; UT OMNES CREDERENT PER ILLUM:

3. At non in illum tamen (hominem Joannem;) qui error significanter est coarguendus Judæorum, quia NON ILLE LUX, prout elegerant errare, SED UT TESTIMONIUM PERHIBERET DE LUMINE alterius in quem intendebat jam exortum & præsentem.

te: abjice opera tenebrarum, & ambula in lumine Gratia ejus.

SECTIO III.

De Personæ divinæ Incarnatione.

§. I.

Ad-ventus in Mundum.

Erat Lux vera quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat; & mundus per ipsum factus est: & mundus eum non cognovit. In propria venit: & sui eum non receperunt.

1. **E** RAT LUX VERA QUÆ ILLUMINAT OMNEM HOMINEM VENIENTEM IN HUNC MUNDUM. Venit enim unusquisque cum sua propria caligine cui originaliter involvitur, ita ut omni homini opus sit illuminati.

2. Utique IN MUNDO ERAT ut DEUS; ET MUNDUS PER IPSUM FACTUS EST: ut merito debuerit ex iis quæ facta sunt cognosci Creator, Deitate suâ & Creatione. Sed enim MUNDUS EUM NON COGNOVIT.

3. Insu-

3. Insuper etiam VENIT ut Homo, atque IN sua PROPRIA, in terram & ad populum cui proprie & primò fuerat promissus & expectatus Redemptor seu Instaurator. ET ecce illi quamvis SUI EUM, cum advenisset ac testimonium ei tale perhiberetur, NON RECEPERUNT!

§. II.

Receptio in Mundo.

1. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios DEI fieri; his qui credunt in nomine ejus. qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex DEO nati sunt.

1. QUOTQUOT AUTEM, seu ex paucis reliquiis Judæorum, seu ex Gentilibus longè lateque, RECEPERUNT EUM, DEDIT EIS POTESTATEM FILIOS DEI FIERI; HIS QUI verè CREDUNT IN NOMINE EJUS, eâ fide quæ per charitatem operatur.

NIBUS, peccato in quo nati sumus totinos & cui obnoxii: NEQUE EX VOLUNTATE CARNIS, quæ corrupta est in sua propagine ac propensa ad malum concupiscendum: NEQUE EX VOLUNTATE VIRI, quæ impos & liberum arbitrium insufficiens:

2. Porro hæc professio fidei, & adoptio filiorum, donum DEI est. NON enim hi filii procreati EX SANGUI-

3. SED EX DEO NATI SUNT, novâ per Christum & gratuitâ prorsus regeneratione; vi cujus nominantur Filii DEI & sunt.

§. III.

Tota Oeconomia VERBI Incarnati.

1. Et VERBUM caro factum est: & habitavit in nobis. Et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti à Patre, plenum gratiæ & veritatis.

1. ET ecce unde consequatur potestas, de qua dictum est, Filiorum DEI. ET enim ex quo Filius DEI DEUS factus est homo, consequens est ut homines fiant Filii DEI. debemus hoc acceptum ferre VERBO quod CARO FACTUM EST; per factam videlicet assumptionem, id est,

hypostaticam unionem, Naturæ humanæ ad Personalitatem VERBI. ET HABITAVIT IN NOBIS; homo propter nos, his nobiscum in terris visus & conversatus: docendo nos magna: patrando inter nos mira: patiendo pro nobis ardua; similis nobis mortalibus.

2. ET